

Voorwoord

Hemelse Modder

2 repen pure chocolade
1 halve liter slagroom
4 eieren

Grapje! Dit is geen recept! Het is geen kookboek!

Bij Hemelse Modder denk je aan een zalig toetje van luchtige chocolademousse met heel veel calorieën. En ergens in dit boek geniet de hoofdpersoon Klaartje ook wel even van dit toetje. Maar die ervaring duurt maar enkele zinnen lang.

In dit boek leest u de gebeurtenissen van Klaartje tijdens een heel weekend lang. Zij is opgewonden over het samenzijn met Stefan, maar in haar hart voert ze een enorme tweestrijd. Mag zij genieten van al deze mooie dingen en vooral van de liefde? Ooit beloofde ze trouw en toewijding, hoe kan ze nu omgaan met haar geweten en haar eigen normen en waarden?

Lees mee in de veertig uur, die dit weekend duurt en dus begint dit boek niet met hoofdstuk een, maar met het veertigste uur van dit waanzinnige weekend! Soms gebeurt er niet veel spannends en zijn dit slechts enkele of geen regels, soms wordt er veel gepraat en dan is er meer te lezen!

herenlaarsjes in alle voorkomende maten. Voor de dames rode en voor de mannen zwarte laarzen, de bijpassende sokken ernaast.

Ze pasten buiten verwachting goed en nadat ze ook een gratis poncho hadden meegenomen, verlieten ze via een zware buitendeur het hotel.

Er was nog een kleine stevig houten trap af te gaan en toen waren ze inderdaad op het strand! Vanuit enkele strandtenten klonk nog zware housemuziek. Er waren nog verschillende lampen her en der, maar het was toch wel donker. Af en toe scheen de maan en die verlichtte voldoende om te zien waar ze liepen. Er waren best wel veel wolken. Het waaide ook best wel stevig, maar het was niet koud.

Hand in hand liepen ze zwijgend richting zee. Op de plek waar de golven aanspoelden, bleven ze stilstaan.

“Je houdt van mij, al zo lang, zei je?” vroeg ze zachtjes. Zwaar bonsde haar hart, hij had het immers zelf gezegd, maar hoe bedoelde hij?

Hij trok haar tegen zich aan, legde zijn wang op de hare. “Ja, al vanaf de eerste dag dat ik je gezien heb! Maar er is iets anders, dat ik eerst moet zeggen! Iets wat mij al jaren kwelt. En misschien wil je dan wel niets meer van me weten. Maar ik wil niet meer verder leven met dit geheim.”

Hij had haar weer losgelaten, ze voelde even een koude wind langs haar hoofd strijken. Ze voelde de moeite waarmee hij sprak, ze wist dat hier, waar niemand hen hoorde, waar niemand hen afleidde, dat hij nu pas kon praten. Zijn stem had duidelijk zijn pijn weergegeven en ze herinnerde zich ineens weer zijn trieste houding bij het raam, toen hij uit bed was gevlucht.

En ineens wist ze zeker dat deze triestheid al de hele tijd bij hem was geweest, alsof het gewoon zijn levensstijl was. Het moest iets zijn, wat hem vreselijk in de weg zat. Wat zijn geluk belemmerde. Zelfs tijdens de hoogtepunten in het voorbijfeest was er altijd nog dat beetje gereserveerdheid geweest, wist ze nu.

8

Het was al diep in de middag, toen Klaartje langzaam ontwaakte en zich bewust werd van de voor haar totaal vreemde omgeving, maar al vlug kwam er een glimlach om haar mond en richtte ze zich op om naast haar in bed te kijken. Tegelijk met de ontdekking van de lege plaats naast haar, realiseerde ze zich ook de geur van verse koffie! De schat! Hij was koffie aan het maken voor haar! Ze glipte het bed uit en toen rook ze ook nog de pittige geur van gebakken spekjes. Zo! Een heel ontbijt!

Breed glimlachend nu keek ze om zich heen, zocht iets van kleding, maar het enige wat ze zag, was een overhemd van hem, dat aan de deur van een kleerkast hing. Ze trok het aan, er hing nog vaag zijn geur omheen wat haar opnieuw deed glimlachen. Ze deed alleen de middelste twee knoopjes dicht. Je kon nooit weten. Het was lang genoeg om over haar billen te hangen en ze liep zachtjes naar de trap. Ze wou bij hem zijn, niet stilletjes hier alleen wachten. Overal lagen kledingstukken verspreid over de trap en haar brede glimlach werd zo mogelijk nog breder.

Toen hoorde ze hem praten, ze schrok even, zou er iemand zijn? Ze bleef even stilstaan, concentreerde zich op de geluiden. Toen begreep ze uit zijn kort moment van zwijgen en een "ja maar..." dat hij aan het bellen was. Heel voorzichtig nu liep ze verder, de trap af, naar de keuken en toen zag ze hem.

Hij stond met de rug naar haar toe, om zijn middel was alleen een strik te zien van een keukensloof, die hij om zijn blote lichaam had gebonden bij het bakken van het spek. Met